

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 2. 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Pařeza a přísedících Mgr. Jiřiny Merglové a Miloslavy Suchánkové,

takto:

Obžalovaný [redacted] narozený [redacted] v [redacted] státní příslušník [redacted] zaměstnanec výškových prací u společnosti [redacted] trvale bytem [redacted] přechodně bytem [redacted] t.č. ve Vazební věznici Praha-Ruzyně,

je vinen, že

dne 27. 7. 2022 v době od 0:15 do 0:30 hodin v Berouně poblíž vlakového nádraží se pod vlivem blíže nezjištěného množství alkoholu rozhodl vykonat soulož s poškozenou [redacted] tak, že v ulici [redacted] kterou procházel s kolegou [redacted] upozoroval poškozenou a počal ji následovat, když se poškozená otočila, začal na ni mluvit a chytal ji za rameno, aby se zastavila, poškozená se jej snažila rukama odehnat a odstrčit ho, načež se začal s poškozenou strkat a přitom nedbal výzev kolegy, aby ji nechal být, následně kolega odešel a obviněný chytil poškozenou oběma rukama ze zadu do objetí v oblasti horní poloviny těla a silou poškozenou táhl přes silnici do křoví, kde jí povalil na zem, přičemž jí již cestou rozepínal knoflík a zip u kraťas, které jí částečně stáhl přes boky, rovněž jí pak strhával horní díl oblečení, po celou dobu se mu poškozená bránila, volala o pomoc a snažila se dostat z jeho sevření, přičemž obviněný ležel na ní, stále ji držel ze zadu a říkal jí, že jí pobodá, aby zmenšil její odpor, a snažil se jí držet i ústa pravou rukou, aby nemohla křičet, následně však volání o pomoc slyšeli kolemjdoucí, kteří na místo dorazili, a [redacted] strhl obviněného z poškozené, načež obviněný vstal, začal se nejprve vymlouvat a následně z místa odešel, přičemž v důsledku jednání obviněného poškozená utrpěla škrábance, rýhy a odřenyiny na těle,

tedy

dopustil se jednání, kterého bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku souloží, v úmyslu trestný čin spáchat, aniž by k dokonání trestného činu došlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 40 (čtyřiceti) měsíců,

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou,

podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu v trvání 10 (deseti) let,

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE] [REDAKCE] nemajetkovou újmu ve výši 20 000 Kč,

podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po zhodnocení všech v hlavním líčení provedených důkazů vzal soud za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku a dospěl tak k závěru, že vina obžalovaného ze spáchání trestného činu (zvláště závažného zločinu) zde uvedeného byla dostatečně prokázána.
2. Soud je toho názoru, že je tomu tak i za situace, kdy obžalovaný k věci, jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení s přesvědčením o své nevině uvedl pouze to, že si pro svou výraznou opilost nepamatuje, že by se trestné činnosti, tedy sexuálně motivovaného útoku, vůči poškozené [REDAKCE] dopustil. Tento svůj postoj nezměnil ani po provedeném dokazování, byť v rámci svého vyjádření, které učinil v návaznosti na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného znalkyní MUDr. [REDAKCE] která na nich při svém výslechu v hlavním líčení setrvala, možnost takového útoku připustil a s projevem lítosti se za jeho případné spáchání i omluvil.
3. Je sice pravdou, jak je potvrzováno těmito znaleckými závěry, že jednání obžalovaného mohla do určité míry ovlivnit jím tvrzená opilost s narušením paměťové stopy, která se tak u něho za předpokladu skutečně přítomné amnézie, která je však medicínsky neprokazatelná, nemusela uložit, nicméně v takovém případě se obžalovaný při absenci závislosti nacházel pouze ve stavu opilosti prosté, nikoli patické, do kterého se přivedl sám vědom si toho, jak alkohol, jehož požití byl schopen odolat, působí na jeho organismus a jeho chování, tedy nacházel se ve stavu, který nijak nenarušil jeho přičetnost a tím ani jeho plnou trestní odpovědnost, neboť při zachování rozpoznávacích schopností byly jeho schopnosti ovládací v důsledku tohoto stavu sníženy pouze mírně, tedy nepodstatně. Podle těchto znaleckých závěrů se kromě této intoxikace, podílely na jednání obžalovaného také touto intoxikací zvýrazněné patologicko-disociální rysy jeho sebezprosazující osobnosti, v důsledku kterých je pro jeho chování typické překračování pravidel, neschopnost poučit se z trestu, zvýšená míra sobeckosti s preferencí vlastních zájmů a potřeb nad

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

zájmy a potřebami druhých, které upozaduje a na které se neohlíží, a také jsou typické s tím spojené projevy agrese, kterou při tom snáze uvolňuje a kterou považuje za legitimní způsob toho, jak dosáhnout svých cílů. Podle znalkyně je však tato u obžalovaného zjištěná forenzně nevýznamná disociální porucha osobnosti, která není duševní nemocí, léčebně neovlivnitelná, a proto v případě obžalovaného, který nevykazuje ani znaky závislosti na alkoholu či jiných návykových látkách, ochranné léčení indikováno není, a z tohoto důvodu jeho uložení ani nenavrhlá.

4. Poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi v přípravném řízení k předmětné události uvedla, že předmětného dne přijela vlakem kolem 00:11 hod. z [REDAKCE] do [REDAKCE]. Při cestě z nádraží na stanici půjčovny elektrokol, které si chtěla vypůjčit a na kterém chtěla jet domů, si všimla dvou mužů, kterým se chtěla vyhnout, a proto se rozhodla jít raději cyklostezkou. Jeden z těchto mužů šel však za ní a poté, co jí dostihl, jí sáhl na rameno. Snažila se ho odstrčit a chtěla, aby jí nechal být, což po něm chtěl i druhý z mužů, který mezitím k nim přišel a který ho k tomu vyzýval. První z mužů ho však ignoroval a chytil jí ze zadu za horní paže a začal jí táhnout přes silnici do křoví, resp. vysoké trávy, a zároveň jí přitom druhou rukou rozepínal kraťasy. Začala proto křičet a volat o pomoc. V trávě jí pak povalil na zem, kde jí jednou rukou držel a druhou stahoval rozepnuté kraťasy, a vyhrožoval, že jí pobodá. Její opakované volání o pomoc zřejmě zaslechli nějací lidé, kteří na místo přišli, a na základě toho obžalovaný svého jednání zanechal, vstal a dal se na útěk. Tito lidé s ní pak počkali na příjezd policie, kterou zavolala. Ačkoliv byla psychicky rozrušená a v důsledku jednání obžalovaného utrpěla několik poranění, které policisté nafotili, lékařské ošetření nevyhledala. K trestnímu řízení se pak připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy.
5. Svědek [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že spolu s obžalovaným a dalšími třemi [REDAKCE] slavili na ubytovně, kde všichni bydleli, narozeniny obžalovaného a při tom pili alkohol, konkrétně pivo. Vzhledem k tomu, že pivo došlo, šel s obžalovaným, který byl výrazně pod vlivem alkoholu, pro další, přičemž při zpáteční cestě viděli poškozenou, za kterou se obžalovaný rozběhl a poté, co jí dostihl, jí ze zadu objal kolem paží a její telefon zahodil na zem. Na jeho výzvy, aby svého jednání zanechal, mu obžalovaný řekl, aby ho nechal být a proto z místa odešel. Ještě předtím viděl, jak obžalovaný poškozenou, která křičela a snažila se ho odstrčit, povalil na zem, chytil za ruku a táhl jí mimo cestu do křoví. Před ubytovnou se pak s obžalovaným, kterého ještě předtím slyšel křičet slovo „sex“, znovu setkal, přičemž obžalovaný mu říkal, že za ním zřejmě přijede policie. O tom, k čemu na místě došlo, se však spolu, a to ani druhý den, nebavili.
6. Svědek [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že cestou z vlakového nádraží, kdy se vracel domů, zaslechl stejně jako svědkyně [REDAKCE] a její přítel, volání o pomoc, na které reagovali tak, že se na místo, odkud toto volání slyšeli, urychleně dostavili. Zde pak viděl obžalovaného, jak jakoby klečí na poškozené, kterou držel a zápěstím jí tlačil na hrudník, a kterou osahával a líbal na krku. Zároveň viděl, že poškozená má k prsům vyhrnutý horní díl oblečení a kraťasy rozepnuté a stáhnuté přes boky ke kolenům. Ihned proti obžalovanému zasáhl tak, že ho z poškozené strhl a protože se obžalovaný snažil urychleně místo opustit, vytáhl svůj mobilní telefon a jeho odchod natáčel. Ze záznamu, který předal policii, je pak patrné, že obžalovaný, který byl výrazně pod vlivem alkoholu, vykřikoval, že poškozená je jeho partnerka a že šlo o „sex“. Když přicházel, všiml si na místě ještě jednoho muže, který se snažil obžalovanému v jeho jednání zabránit, a který před jeho příchodem odešel. Na poškozené bylo evidentní, že je silně rozrušená a že na tom není psychicky dobře. Žádných poranění si na ní nevšiml.
7. Svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi, stejně jako svědek [REDAKCE], uvedla, že s ním a se svým přítelem při cestě z vlakového nádraží v [REDAKCE] zaslechli volání o pomoc a proto se na místo odkud ho slyšeli, ihned dostavili. Jako první na místo doběhl svědek [REDAKCE] přičemž když přišla s přítelem za ním, viděla, jak obžalovaný leží na poškozené. Po zásahu svědka [REDAKCE] obžalovaný vstal a s rukama nad hlavou a se slovy, že poškozená je „čubka“, začal místo opouštět. Poškozené, která si mezitím sedla, a která měla na sobě šortky a tričko, poté pomohla vstát a silně psychicky otřesenou

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

jí doprovodila k místu, kde ležel její mobilní telefon a brýle. Vzhledem ke svému stavu nebyla schopna se o předmětné události bavit, pouze chtěla zavolat policii, což následně ze svého mobilního telefonu učinila. Společně se svědkem [REDAKCE] pak s poškozenou vyčkali na příjezd policie, když ještě předtím se dozvěděla od svědka [REDAKCE] že obžalovaného stihl natočit na svůj mobilní telefon.

8. Přítelkyně obžalovaného, svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že se s obžalovaným seznámili prostřednictvím Facebooku v době, kdy byla ještě na [REDAKCE] přičemž přes Facebook spolu komunikovali asi tři nebo čtyři měsíce. Domluvili se spolu, že za ním přijede do ČR, což také dne 14. 3. 2022 učinila společně i se svou patnáctiletou dcerou, která se však v srpnu 2022 vrátila na [REDAKCE]. V ČR pobývá v bytě na adrese [REDAKCE] kde asi půl roku, od 14. 3. 2022, s ní zde bydlel i obžalovaný, který pracoval po celé [REDAKCE] a z práce se vracel domů. Pracuje pouze brigádně, zaměstnání si hledá. K osobě obžalovaného, který se k ní nikdy agresivně nechoval, uvedla pouze to, že jeho matka a dcera žijí na [REDAKCE], bratr v [REDAKCE] a že jeho otec zemřel. Nevěděla, jak dlouho se zdržuje v ČR, ani nevěděla nic bližšího k jeho trestní minulosti, kdy v této souvislosti se jí měl zmínit pouze o tom, že měl udeřit nějakou ženu, která ho okradla.
9. Dalšími důkazy, které soud provedl a které mají význam z hlediska skutkových zjištění, jsou listinné důkazy, zejména pak protokol o zadržení obžalovaného, vazební rozhodnutí zdejšího soudu, včetně protokolů o vazebních zasedáních, protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, záznam o použití služebního psa, protokol o prohlídce těla obžalovaného s fotodokumentací, protokol o prohlídce těla poškozené s fotodokumentací, protokol o vydání džínové bundy a džínových kraťasů poškozenou, protokol o vydání černobílého trika, džínových kraťasů a modrých pantoflí obžalovaným s fotodokumentací, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vypracovaný k osobě obžalovaného v jiné trestní věci, protokoly o vyhodnocení kamerových záznamů, vč. fotodokumentace, a vyjádření poškozené ohledně jí uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy.
10. Pokud jde o skutková zjištění soudu, nelze podle názoru soudu na základě těchto provedených důkazů pochybovat o tom, že obžalovaný, ačkoliv tvrdí, že si na to nepamatuje, dne 27. 7. 2022 při zpáteční cestě, kdy se v uvedené době vracel se svědkem [REDAKCE] na ubytovnu, kde oba bydleli, dostihl na uvedeném místě poškozenou [REDAKCE] se kterou se zde pokusil uskutečnit pohlavním styk tak, že jí v úmyslu dosáhnout svého pohlavního uspokojení, nejprve objal a aniž by uposlechl opakovanou výzvu svědka [REDAKCE] aby svého jednání vůči ní zanechal, jí následně odtáhl mimo cestu do křoví, kde se mu jí přes její aktivní odpor projevený jak verbálně, tak fyzicky, podařilo povalit a za stálého držení a osahávání i zalehnout, kdy spolu s tím jí s výhrůzkou pobodání svlékal horní díl oblečení a také její kraťasy, které jí rozepnul a částečně stáhl přes boky. Stejně tak nelze podle názoru soudu pochybovat ani o tom, že obžalovaný se pokusil dosáhnout tohoto pohlavního styku s poškozenou souloží a proti její vůli, tedy tak, že s použitím popisovaného násilí měl v úmyslu překonat její vážně míněný odpor, který projevila způsobem ve výroku uvedeném, a po jeho překonání vniknout svým penisem do její vagíny, kdy k dokonání tohoto pohlavního styku nedošlo jen v důsledku zásahu svědka [REDAKCE] který poté, co stejně jako svědkyně [REDAKCE] a její přítel zaslechl volání poškozené o pomoc, se na místo společně s nimi urychleně dostavil a obžalovaného z poškozené strhl a který na svůj mobilní telefon pořídil videozáznam odchodu obžalovaného, při kterém vykřikoval slovo „sex“ kvůli němuž se měl s poškozenou dohadovat.
11. Soud přitom vycházel zejména z v hlavním líčení ve smyslu ustanovení § 211 odst. 1 tr. řádu čtené výpovědi poškozené z přípravného řízení, v rámci níž bez jakýchkoli pochybností popsala sexuálně motivovaný útok obžalovaného, včetně jím použitého násilí s tím, že obžalovaný tohoto útoku, jemuž se v této výpovědi konkretizovaným způsobem fyzicky i verbálně bránila, zanechal až

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

v důsledku zásahu svědků, kteří se na místo v jeho průběhu dostavili a kteří s ní vyčkali na příjezd policie, kterou na místo přivolala. Policisté pak po ohledání místa činu a jejím prvotním výslechu pořídili fotodokumentaci poranění, která na jejím těle v důsledku útoku obžalovaného zaznamenali (škrábance na pravé noze v oblasti kolena, stehna a lýtka, na levé noze v oblasti stehna a kolena, odřenina na levém koleni a oděrky na levém boku) a rovněž zajistili její džínové kraťasy a džínovou bundu, na které byla genetickou expertízou izolována ze smíšeného profilu DNA poškozené a s největší pravděpodobností obžalovaného.

12. Ve shodě s poškozenou se k počáteční fázi útoku obžalovaného vyjádřil svědek [REDAKCE], který ve své výpovědi potvrdil, že obžalovaný, se kterým se vracel na ubytovnu, poté, co poškozenou na uvedeném místě dostihl, jí ze zadu kolem paží objal a přesto, že křičela a měla snahu ho od sebe odstrčit, jí táhl mimo cestu, v čemž mu ani on sám nedokázal zabránit, když na jeho výzvy, aby svého jednání zanechal, obžalovaný nereagoval, resp. mu řekl, aby ho nechal být, a proto z místa odešel. Přítomnost tohoto svědka na místě zaznamenali kromě poškozené i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří ve shodě s ní popisují závěrečnou fázi útoku obžalovaného, když ve svých výpovědích potvrdili, že v době jejich příchodu na místo, odkud slyšeli úpěnlivé volání o pomoc, byl obžalovaný na poškozené, kterou, jak jako první z příchozích zaznamenal svědek [REDAKCE] obžalovaný na zemi, kde ležela (o čemž vypovídá i protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací) osahával a snažil se jí líbat, a která jak postřehl, měla k prsům vytažený horní díl oblečení a rozepnuté kraťasy stažené přes boky ke kolenům. Oba pak potvrdili i to, že svědek [REDAKCE] výrazně opilého obžalovaného z poškozené strhl a na svůj mobilní telefon, jak potvrzuje tímto svědkem poskytnutý záznam z tohoto telefonu, který byl soudem v průběhu hlavního líčení přehrán, natočil odchod obžalovaného, který při něm hlasitě vykřikoval slovo „sex“ jako důvod konfliktu s poškozenou, o čemž se zmiňoval i svědek [REDAKCE], který obžalovaného ještě předtím, než se spolu před ubytovnou znovu setkali, slyšel toto slovo také křičet.
13. Ve shodě se svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] pak poškozená ve své výpovědi, stejně jako ve svém prostřednictvím zmocněnce písemně uplatněném nároku na náhradu nemajetkové újmy poukázala na stav silného rozrušení vyvolaný touto traumatizující událostí, kdy se s pocitem studu a naprosté bezmoci obávala o svůj život a jejíž zveřejnění a s tím spojená obava z návratu těchto pocitů byly důvodem její uzavřenosti ve vztahu k této události, kterou, aby na ní mohla zapomenout, nechce s nikým znovu rozebírat. Vzhledem k tomuto stavu silného rozrušení vyvolaného situací, v níž se v důsledku velmi závažného jednání obžalovaného, nacházela, je pak zcela pochopitelné, že mohou v její výpovědi v popisu předmětné události určité, nikoli však skutkově významné, podrobnosti či detaily absentovat, příp. že se v nich může tato její výpověď v porovnání s výpověďmi svědků nepatrně lišit, zvláště když závažnost tohoto jednání obžalovaného a z toho plynoucí obava poškozené o svůj život doprovázená uvedenými pocity, které při tom prožívala, je pak umocňována rozhodností, s jakou se ho obžalovaný dopustil, nehledě na značnou fyzickou převahu, které poškozená nebyla schopna čelit a to ani kladením vážně míněného fyzického odporu, o jehož nezanedbatelné intenzitě svědčí poranění, která jí obžalovaný při tom způsobil a jehož úplnému překonání zabránil až příchod a zásah svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří zaslechli její úpěnlivé volání o pomoc jako verbálně projevené součásti tohoto odporu. Zároveň tím bylo zabráněno i tomu, čeho měl obžalovaný v úmyslu po překonání odporu docílit, tedy bylo zabráněno dokonání pohlavního styku, k němuž jeho jednání bezprostředně směřovalo, kdy o souloži jako o kvalifikované formě jeho uskutečnění svědčí nejen pozice, ve které se poškozená v důsledku fyzického násilí obžalovaného spolu s ním ocitla, ale také rozepnutí a stažení kraťasů poškozené potvrzující úmysl obžalovaného primárně atakovat její pohlavní orgány, které se snažil obnažit nehledě na to, že obžalovaný sám měl v inkriminované době rozepnutý poklopec, který si zapínal až před ubytovnou, jak je patrné z kamerového záznamu, který byl soudem v průběhu hlavního líčení přehrán a z něhož je rovněž patrné, že obžalovaný v rámci rozhovoru se svědkem [REDAKCE], s nímž se před ubytovnou znovu setkal, mj. uvedl, že si je vědom toho, že tohoto svědka neposlechl, což mělo nepochybně souvislost s tím, když ho vyzýval, aby ve vztahu k poškozené svého jednání zanechal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

V návaznosti na závěry znalkyně MUDr. Mgr. [REDAKCE] je pak zřejmé, že se na jednání obžalovaného, od kterého ho neodradily ani přítomnost a výzvy tohoto svědka, aby svého jednání zanechal, ani fyzický a verbální odpor poškozené, podílela jeho intoxikace alkoholem, která při pouhém nepodstatném snížení ovládacích schopností nenarušila jeho přičetnost a tím ani jeho plnou trestní odpovědnost, a která u něho akcentovala za současného snížení racionální sebekontroly jeho patologicko-disociální rysy jeho osobnosti. Pro ní je pak v důsledku těchto osobnostních rysů kromě jiného typické snazší uvolnění agrese jako legitimního způsobu dosažení svých cílů a s tím související zvýšená míra sobeckosti s preferencí, resp. upřednostňováním vlastních potřeb a zájmů bez ohledu na eticko-morální zásady a potřeby a zájmy druhých, které upozaduje a na které se neohlíží, tedy v daném případě akcentovala jeho agresivní pudové jednání vedoucí k dosažení jeho pohlavního uspokojení bez ohledu na zájem poškozené, kterým byl její nesouhlas s tímto jeho jednáním, který však obžalovaný zcela ignoroval, stejně jako její vážně míněný odpor, k jehož překonání s navazujícím uskutečněním pohlavního styku a tím i k pohlavnímu uspokojení obžalovaného nedošlo pouze v důsledku příkladného chování svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří se bez ohledu na ohrožení své vlastní bezpečnosti na místo urychleně dostavili a okamžitým zásahem svědka [REDAKCE] proti obžalovanému poškozenou od jejího znásilnění, tedy od spáchání velmi závažného trestného činu, ochránil.

14. Na základě takto zjištěného skutkového stavu, který vyplynul z provedeného dokazování, má soud tedy za prokázané, že se obžalovaný dne 27. 7. 2022 na uvedeném místě a v uvedené době pokusil znásilnit poškozenou [REDAKCE] tím způsobem, že za použití ve výroku konkretizovaného násilí, jímž překonával její vážně míněný odpor, který ve výroku konkretizovaným způsobem projevila jak verbálně, tak fyzicky, se jí pokusil donutit k pohlavnímu styku souloží a dosáhnout tak svého pohlavního uspokojení, k jehož dokonání a tím i k jejímu znásilnění, k němuž toto jednání obžalovaného bezprostředně směřovalo, v důsledku zásahu svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] nedošlo. Tímto svým úmyslným jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (zločinu) znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy o kvalifikované skutkové podstatě tohoto trestného činu nelze z výše uvedených důvodů podle názoru soudu pochybovat.
15. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud k dalším výpovědím obžalovaného učiněným při vazebních zasedáních dne 29. 7. 2022 a 29. 9. 2022, které byly ve smyslu ustanovení § 207 odst. 2 tr. řádu při hlavním líčení čteny a v rámci nichž se vyjádřil ke svým osobním, rodinným a majetkovým poměrům, k nimž se ve své v hlavním líčení ve smyslu ustanovení § 211 odst. 1 tr. řádu čtené výpovědi vyjádřila i jeho přítelkyně, svědkyně [REDAKCE], která v rámci ní vyvrátila tvrzení obžalovaného zejména ohledně délky jejího pobytu a délky pobytu její dcery v ČR, ohledně délky a charakteru jejího vztahu s obžalovaným, a také ohledně jeho rodinných příslušníků, se kterými obžalovaný není ve styku a to i proto, že se zdržují v zahraničí. V tomto směru soud přihlédl i k dalším k tomu se vztahujícím listinným důkazům, kterými jsou zejména osobní výkazy obžalovaného (opis RT, evidenční záznamy a informace o jeho pobytech na území ČR, vč. úředního záznamu odboru cizinecké policie Příbram ze dne 15. 8. 2022, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 4 T 1/2021 ze dne 28. 1. 2021, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. 2 T 61/2010 ze dne 10. 8. 2010, rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 8 To 432/2010 ze dne 20. 10. 2010, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 3 T 46/2013 ze dne 30. 9. 2013), dále přihlédl ke stupni společenské škodlivosti a povaze a závažnosti trestného činu, které jsou dány především významem chráněného zájmu, způsobem provedení činu, jeho následky a okolnostmi, za kterých byl spáchán včetně osoby obžalovaného a mírou jeho zavinění a v neposlední řadě přihlédl i ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
16. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování o vlastním pohlavním životě, přičemž společenská škodlivost jeho jednání je v daném případě zvyšována charakterem této stále se - navzdory ukládaným podmíněným trestům odnětí svobody –

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

opakující a stupňující násilné trestné činnosti, kdy s ohledem na konkrétní způsob jejího provedení, poměrně závažným způsobem zasáhl do sexuální integrity poškozené.

Obžalovanému při absenci polehčujících okolností přitěžuje kromě toho, že poměrně závažným, sexuálně motivovaným útokem zasáhl do osobnostních práv poškozené, také to, že již v minulosti byl pro trestnou činnost, včetně násilné, vícekrát citovanými rozsudky odsouzen, naposledy pak rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 4 T 1/2021 ze dne 28. 1. 2021, pravomocným téhož dne, pro zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let se zkušební dobou v trvání 4 let, tedy do 28. 1. 2025, a že se tak projednávaného skutku dopustil v jejím průběhu. Z toho je patrné, že ani tato předcházející odsouzení s hrozbou nařízení výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v případě posledního z nich neměly na chování obžalovaného žádný korektivní účinek tak, aby se páčání trestné činnosti vyvaroval a za této situace, kdy se v případě obžalovaného jedná již o narušeného pachatele příležitostně užívajícího alkohol, pod jehož vlivem se pak dopouští trestné činnosti, dospěl soud k závěru, že ke splnění účelu trestu nemůže přicházet v úvahu jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody, který jako přiměřený uložil ještě v dolní polovině zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 185 odst. 2 tr. zákoníku na dobu v trvání 40 měsíců, pro jehož výkon byl podle zákonných kritérií uvedených v § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl obžalovanému, který není občanem České republiky, uložen ve smyslu ustanovení § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku trest vyhoštění na dobu v trvání 10 let, neboť uložení tohoto trestu je za situace, kdy to vyžaduje bezpečnost lidí s ohledem na charakter trestné činnosti vysoce společensky škodlivé, zcela na místě tak, aby se obžalovanému, který byl mj. za závažnou násilnou trestnou činnost tuzemskými soudy opakovaně odsouzen, zabránilo v páčání další trestné činnosti na území České republiky, kde navíc nemá vytvořeny takové pracovní, bytové či rodinné vazby, které by uložení takového trestu stěžovaly. Jeho uložení nebrání ani žádná z podmínek uvedená v § 80 odst. 3 tr. zákoníku, a to ani pokud jde podmínky uvedené v § 80 odst. 3 písm. e), f) tr. zákoníku, neboť i když je obžalovaný občanem Evropské unie a v posledních deseti letech v České republice nepřetržitě pobývá, nikdy neměl a ani nemá podle zprávy odboru cizinecké policie Příbram na území České republiky realizovaný pobyt, k němuž by ho dlouhodobě vázal určitý právní titul. Nehledě na to, že spáchaním závažného trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku byly shledány vážné důvody ohrožení veřejného pořádku.

17. Samostatným výrokiem v rámci adhezního řízení pak bylo rozhodnuto o nároku poškozené [redacted] na náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 Kč, se kterým se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s tím, že tato újma jí vznikla jednáním obžalovaného, které představovalo intenzivní zásah do jejích osobních práv, v důsledku něhož prožila duševní útrapy, které se odrazily v jejím běžném, pracovním a společenském životě, a které u ní zveřejněním předmětné události v médiích a jejím oživování v paměti do současné doby přetrvávají.
18. V daném případě za situace, kdy soud uznal obžalovaného vinným spáchaním skutku uvedeného ve výrokové části rozsudku, tedy dospěl k závěru, že se obžalovaný předmětného jednání dopustil, není nutno pochybovat o tom, že toto jeho jednání bylo způsobilé zasáhnout do osobnostních práv poškozené garantované jí Českým právním řádem, včetně Listiny základních práv a svobod a Občanského zákoníku tak, jak na to v rámci uplatnění svého nároku poukázala. V tomto směru pak tyto jí uváděné skutečnosti dávají dostatečný podklad pro rozhodnutí zavazující obžalovaného povinností k náhradě nemajetkové újmy v oblasti osobnostních práv, které však z hlediska její nárokové výše nemůže zahrnovat i duševní útrapy, pro něž takový dostatečný podklad dán není, byť je zřejmé, že v důsledku zásahu do jejích osobnostních práv, tyto duševní útrapy způsobilé se odrazit v jejím běžném a společenském životě skutečně prožila. V této souvislosti nelze však přehlédnout, že pro určení míry tohoto psychického strádání z hlediska jeho intenzity mohl soud vycházet pouze ze skutečností uváděných poškozenou, kdy žádný jiný důkaz, který by tyto jí

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.

uváděné skutečnosti ve vztahu k prožitým duševním útrapám potvrzoval, proveden nebyl a ani se nenabízel, např. zprávou odborného lékaře, kterého ani přes prožívání těchto duševních útrap nenavštívila. K určení míry psychického strádání poškozené a tím i k určení výše přiměřené finanční satisfakce za duševní útrapy způsobené jednáním obžalovaného, by však bylo třeba provádět další dokazování, a to příp. i v podobě znaleckého zkoumání, které by ve stávající fázi trestního řízení směřovalo již nad jeho zákonem stanovený rámec, resp. by bylo nad rámec jeho potřeb. Tento hodnotící závěr soudu však nemůže nic změnit na tom, že v daném případě nepostačuje kompenzovat zásah do osobnostních práv poškozené jen morálním zadostiučiněním v podobě odsouzení obžalovaného, jím projevené lítosti spojené s omluvou za případné spáchání trestné činnosti, nýbrž je na místě poškozené poskytnout finanční satisfakci ve výši 20 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy, kterou považuje soud z hlediska trestního řízení za přiměřenou prokázaným skutečným popsaným ve skutkových zjištěních, a to jak ve vztahu k poškozené, tak i proporcionálně ve vztahu k obžalovanému a jeho majetkovým poměrům. Proto soud zavázal obžalovaného povinností, aby podle § 228 odst. 1 tr. řádu tuto nemajetkovou újmu poškozené uhradil. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu pak byla poškozená [REDAKCE] se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 20. února 2023

JUDr. Michal Pařez v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Eisenhammerová.